

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **RNDr. J. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2007, čj. 31 Ca 225/2006 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 27. 2. 2004, čj. 30 Ca 33/2002 - 42, odmítl žalobu žalobkyně směřující proti rozhodnutí Okresního úřadu v Hodoníně, referátu regionálního rozvoje, které dle tvrzení žalobkyně bylo vydáno cestou právní fikce ve smyslu ustanovení § 16 odst. 3 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. Podáním ze dne 9. 4. 2004 pak žádala o osvobození od soudních poplatků a současně o ustanovení advokáta pro řízení o této kasační stížnosti. Svou žádost odůvodnila tím, že její měsíční příjem jí umožňuje jen s obtížemi pokrýt životní náklady, a dále tím, že se jí nepodařilo advokáta pro zastupování v této věci zajistit.

Krajský soud v Brně posléze usnesením ze dne 28. 5. 2004, čj. 30 Ca 33/2002 - 60, žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl a zamítl také návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení před soudem. Toto usnesení neobsahovalo odůvodnění, a proto je ke kasační stížnosti stěžovatelky Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 10. 2006, čj. 8 As 21/2005 - 112, zrušil a věc krajskému soudu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud tedy znovu rozhodoval o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů, přičemž obě žádosti usnesením ze dne 22. 5. 2007, čj. 31 Ca 225/2006 - 23, zamítl.

Proti tomuto usnesení stěžovatelka podala kasační stížnost, která je ale opožděná.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována i tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. není-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů od uložení nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou do deseti dnů, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1 o. s. ř.) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Krajský soud v souladu s § 46 o. s. ř. doručoval své rozhodnutí na adresu uvedenou naposledy v potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, přičemž tuto adresu pak stěžovatelka uvedla i v kasační stížnosti. Skutečnost, že se na dané adrese v době pokusu o doručení zdržovala, stěžovatelka nijak nezpochybnila. Jestliže tedy byla zásilka, která nebyla určena výhradně do vlastních rukou stěžovatelky, dne 25. 5. 2007 uložena, pak se za datum doručení dle § 50c odst. 4 o. s. ř. považuje den 28. 5. 2007 a pozdější převzetí písemnosti dne 7. 6. 2007 již na právních účincích doručení nemohlo nic změnit.

Počítání lhůt se pak řídí ustanovením § 40 s. ř. s., užitého ve spojení s § 120 s. ř. s. Lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Při počítání lhůt je tak třeba rozlišovat den, který určil počátek lhůty, a den, kdy lhůta začala běžet. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je pak lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno u soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li soudní řád správní jinak.

Den 28. 5. 2007 je dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy začala běžet počátkem následujícího dne, tj. 29. 5. 2007 a skončila dne 11. 6. 2007. Kasační stížnost, která byla podána poštovní přepravou dne 15. 6. 2007, je tedy opožděná a Nejvyšší správní soud ji z tohoto důvodu odmítl (§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu